

21 D'AGOST DE 1971: EL DIA QUE MATAREN A SANG FREDA A GEORGE JACKSON

Obrero Revolucionario núm. 618, agost 1991

www.rwor.org

George Jackson tenia 18 anys al 1961 quan el sentenciaren a la presó pel robatori de 70 dòlars d'una gasolinera. Al sistema carcerari de Califòrnia els grups de blancs feixistes i els guàrdies atacaven amb freqüència i brutalitat als presos negres. Jackson organitzà un contraatac amb un grup negre. George Jackson passà els deu anys de vida que li quedaven a la presó, i quasi vuit d'ells en cel·les aïllades de càstig per defensar o venjar a altres reclusos.

Forts vents polítics van arribar a la presó des dels carrers del ghetto. George Jackson abraçà la revolució. Estudià les obres de Marx, Lenin, Mao Tse Tung; escriví: "No vull morir deixant com a únic monument unes poques cançons tristes i una pila de terra. Vull deixar un món alliberat d'escombraries, contaminació, racisme, estats nacionals, guerres i exèrcits d'estats nacionals, ostentació, intolerància, curt de mires, mil classes de mentides i l'economia usurera i llicenciosa".

"Intentem convertir la mentalitat negre criminal en una mentalitat negre revolucionària", va escriure. Descriuí la seva brega amb altres presos que "pensen que no necessiten ideologia ni estratègia ni tàctiques. Pensen que en ser guerrers és suficient. Però sense disciplina ni direcció, acabaran netejant cotxes o com a cadàvers abandonats". Sempre promogué la unitat entre els presos de diferents nacionalitats: "Sempre els dic als companys que alguns blancs estan disposats a treballar amb nosaltres contra els porcs. L'únic que han de fer és deixar de parlar com els honkies [racistes blancs]. Quan hi ha baralles entre les races, un grup maníac es llança contra un altre. Això és precisament el què volen els porcs".

El Partit Pantera Negre nombrà a George Jackson mariscal de camp. Els seus articles sortiren al diari del partit, el Black Panther.

Al gener de 1970 un guàrdia de la presó Soledad State va matar a trets a tres reclusos al pati. Tres dies després un gran jurat ho declarà homicidi justificat. Mitja hora després del fallo, va aparèixer un guàrdia blanc mort a cops. Les autoritats acusaren a George Jackson i a altres dos presos d'assassinat.

El moviment radical que estava en ascens fora de les presons es va organitzar per a defensar als tres "Germans de Soledad". El primer llibre de Jackson, Soledad Brother (Germà de Soledad), fou molt ben rebut.

Amenaces revolucionàries al sistema

Més tard (el 24 d'agost de 1971) el San Francisco Chronicle va escriure: "Fou quelcom nou. Els presos s'organitzaven en grups radicals, no sols dins d'una presó, sinó en presó rere presó per totes les institucions del sistema carcerari".

El sistema es va sentir amenaçat. Les brutals operacions diàries de les presons quedaren àmpliament denunciades en la societat. És més, els mateixos presos sorgiren com una força revolucionària important, amb aliats en d'altres sectors.

El 7 d'agost de 1971 Jonathan Jackson (el germà de George, de 17 anys) va entrar armat al palau de justícia del comtat de Marin.

Alliberà a tres acusats; junts agafaren hostatges i demandaren que deixessin anar als Germans de Soledad. Hi va haver un tiroteig i resultaren mortes quatre persones, entre elles Jonathan Jackson i el jutge Haley.

L'assassinat de George Jackson

George Jackson fou una veu potent en temps revolucionaris. El judici dels Germans de Soledad estava programat per a finals de l'estiu de 1971 i les autoritats sabien que George Jackson les hi implicaria a elles pels seus grans crims. Decidiren matar-lo.

El 21 d'agost de 1971 el mataren. És probable que mai se sàpiguen tots els detalls del que va passar aquell dia. Però no hi ha dubte de que assassinaren a George Jackson a sang freda per callar-lo.

La versió oficial: Les autoritats digueren que els Panteres Negres amagaren una pistola automàtica, municions i una perruca afro dins d'una petita gravadora que l'advocat de George Jackson portà a la presó i que aquest es posà la perruca i ocultà la pistola a sota per a portar-la a la seva cel·la. Aleshores, segons la versió oficial, Jackson caminà amb la pistola amagada a la perruca uns 50 metres fins al "centre de modificació" de San Quintín, un centre de màxima seguretat, on un guàrdia li va veure quelcom metàl·lic al cabell.

Suposadament Jackson intentà escapar, el què provocà un aixecament, i va córrer al pati amb la pistola a la mà cap a un mur de 7 metres d'altura i va caure tirotejat. Les autoritats digueren que trobaren una pistola automàtica de 9 mm que pertanyia al mariscal de camp del Partit Pantera Negra Landon Williams.

Les autoritats inventaren aquesta versió per a poder arrestar als coneguts i camarades de George. El seu advocat, per por a que l'assassinessin, tornà a la clandestinitat durant 14 anys. A Landon Williams l'arrestaren.

Amb típica arrogància, les autoritats de la presó ni tan sols es molestaren en inventar-se una mentida acurada. Donaven per suposat que els creurien, com de costum.

Però resulta que l'advocat de Jackson havia passat per una sèrie de detectors de metall i no hagués pogut entrar una pistola i municions sense l'aprovació dels guàrdies.

El San Francisco Chronicle contractà a un model per a representar la versió "d'amagar una pistola sota d'una perruca" i va concloure:

"El model no va poder amagar la pistola aixecant la part de davant de la perruca i posant-hi a sota la pistola. Finalment es va treure la perruca, va posar la pistola a dins i se la va posar al cap amb molta dificultat. La perruca quedà torta i amb cada pas semblava que la pistola cauria, per la qual cosa el model es posava les mans al cap". Tres polzades de la pistola sobresortien de la perruca.

La policia sortí amb una pistola que pertanyia a Williams. Però l'FBI li havia confiscat al 1969. Les autoritats van posar la pistola al pati de San Quintín, i això sí que és una prova de la participació directa del programa de l'FBI COINTELPRO en l'assassinat.

Louise Tackwood, un agent de COINTELPRO, diria més tard que les autoritats de l'estat de Califòrnia i els guàrdies de la presó participaren en el complot per a assassinar a George Jackson.

El què probablement passà: Quan els guàrdies portaren a Jackson de retorn de la reunió amb el seu advocat, li prepararen una trampa. Però sembla que Jackson se'n aconseguí sortir i esclatà una breu rebel·lió en aquesta sala de la presó, en la que moriren tres guàrdies i dos presos.

Els reclusos del centre de modificació digueren més tard que Jackson no va córrer al pati per escapar-se, sinó que se sacrificà: que sabia que era el blanc dels guàrdies i que se separà dels demés per salvar-los d'una massacre.

L'autòpsia va concloure que una bala li penetrà a la cama i caigué a terra. Una altra bala li penetrà a l'esquena a boc de canó. El mataren de genolls. Una execució.

El record de George Jackson

George Jackson cremava d'impaciència per la revolució; no volia viure ni un dia més sota aquest sistema. Era intrèpid. Des de les masmorres dels opressors, va encoratjar la violència revolucionària i atacà als partidaris de les reformes lentes. Les seves paraules i el seu exemple inspiraren, tot i que sols va tenir renom polític uns vint mesos. Encara que no va aconseguir desenvolupar una estratègia revolucionària correcta per a conquerir el poder, s'anomenava comunista amb orgull. Parlà en nom de les aspiracions revolucionàries dels que el sistema tira sense pensar:

"Com a esclau, el fenomen social que m'ocupa tota la consciència per suposat que és la revolució. L'esclau i la revolució. Nascut a una mort prematura, per a fer oficis servils per un sou mínim, el jornalero, l'escombriero, l'atrapat,

l'empresonat, sense fiança, sóc jo, la víctima colonial. Qualsevol funcionari de nivell baix em podria matar demà, sense càstig. He viscut la repressió cada hora de la meua vida, una repressió tan severa que qualsevol canvi de la meua part portarà alleugeriment; una petita victòria o l'alleugeriment de la mort. En tot el sentit del terme, en tot el sentit autèntic, sóc esclau de la propietat”.

“Ens han convertit en l'alfombreta del món, però el món encara no ha vist el que la gent com nosaltres és capaç d'aconseguir. Hi haurà una pàgina especial en el llibre de la vida pels que han tornat des de la tomba. Aquesta pàgina parlarà de la derrota total, la ruïna, la passivitat i la subjecció per una banda, i per l'altre, la victòria esclafadora i la realització contundent”.